

In dit interview vertelt directeur Alie van der Veen over de Twa-ikker in Augustinusga, een samenwerkingsschool waar christelijk en openbaar onderwijs samenkomen, en over haar rol binnen de Noventa Academie.

Een dorpsschool voor iedereen

Als Alie van der Veen vertelt over de Twa-ikker, klinkt er trots in haar woorden. “Nieuwe ouders komen hier en kiezen gewoon voor de school van het dorp. Omdat we hier onderwijs bieden voor iedereen.”

Alie is vier jaar directeur van de Twa-ikker in Westergeest, een school die ontstond uit de samenwerking tussen een openbare en een christelijke school. Beide scholen werden te klein. Samen verdergaan was de oplossing, maar eenvoudig was dat niet. “Dat is destijds best wel een hobbel geweest. Dan krijg je twee culturen bij elkaar in één dorp.”

De doorslag kwam van de ouders zelf. “Vanuit beide kanten is een ouder opgestaan. Ze zeiden: wij willen dit in het belang van onze kinderen bij elkaar brengen.” Die betrokkenheid legde de basis voor wat de Twa-ikker nu is: een dorpsschool voor alle kinderen, ongeacht achtergrond of geloof.

Meerdere perspectieven, één gemeenschap

De identiteit van de school is geen papieren afspraak. Elke maandag komen een GVO-docent en een HVO-docent langs om les te geven in elke groep, van groep 1 tot en met 8. Vieringen worden vanuit meerdere invalshoeken belicht. Met Pasen begint de ochtend met het paasverhaal, gevolgd door eieren zoeken in het bos naast de school. De kerstviering twee jaar geleden vond plaats in de kerk. “Iedereen was er. Ook kinderen voor wie de kerk helemaal nieuw was. Op die manier geef je een stukje wereldwijsheid mee.”

Alie merkt dat het vertrouwen van ouders is gegroeid. “Ze weten dat wij ons aan de afspraken houden. Dat geeft rust.” Het gespannen gevoel van de beginjaren, toen grenzen nog moesten worden gevonden, is grotendeels verdwenen.

Van eilandjes naar een lerende organisatie

Naast haar werk als directeur draagt Alie bij aan de Noventa Academie, het online platform waarop alle medewerkers van Noventa trainingen kunnen volgen en kenniskringen kunnen inzien. Dat platform ontstond uit haar eigen masteronderzoek naar hoe kenniskringen beter op elkaar konden worden afgestemd.

“We werkten allemaal voor onszelf. Er was geen jaarplan, geen afstemming.” Een coördinator nam wel iets mee terug naar school, maar de samenhang tussen wat er in verschillende

kenniskringen gebeurde ontbrak. Haar onderzoek maakte de meerwaarde van verbinding zichtbaar. Sindsdien komen coördinatoren van alle kenniskringen twee keer per jaar samen om te bespreken wat er speelt, wat er nodig is en hoe dat aansluit bij de doelen van Noventa.

De Academie maakt de kennis uit die bijeenkomsten toegankelijk voor alle medewerkers. Een avond over autisme trok zestig deelnemers, terwijl er op dertig werd gehoopt. Een Canva-training zat binnen twee dagen vol. “Mensen willen wel ontwikkelen. Maar je moet ze ook iets te bieden hebben.”

Het begon als studieproject, maar Alie ziet inmiddels hoe het in de praktijk uitpakt. “Je ziet dat coördinatoren doelgerichter aan het werk zijn. Dat heeft uiteindelijk effect op de leerlingen. Daar doe je het voor.”